

EUROPA, CATALUNYA I CCOO

Article de Joan Coscubiela* publicat el 5/9/04 al Diari de Girona

La sempre dura tornada de vacances em compensa amb un curiós article de Joan Puigcercós dedicat a CCOO de Catalunya. Sempre és un motiu de satisfacció que parlin de nosaltres, encara que sigui bé. Sembla que influïm. A més de curiós té un tuf una mica maniqueu. Em refereixo a aquesta mania de classificar el comportament dels bons catalans, que pel que sembla incorpora a la moda de tardor el no a la Constitució Europea com a condició de la bona catalanitat.

Ja tindrè oportunitat de comentar amb en Joan les seves opinions sobre els Cocos, però li vull agrair que m'hagi donat peu a obrir boca. Tot i que em temo que serà difícil fer un debat seriós i amb profunditat. A hores d'ara no apareix cap iniciativa política que expliqui el contingut de la Constitució Europea. És més, tinc la sensació que una bona part de les opinions estan emeses sense haver fet ni una lectura en diagonal del text. I per tant el primer que cal és demanar a les institucions europees, espanyoles i catalanes que facin un esforç per donar a conèixer els seus continguts entre la ciutadania.

CCOO de Catalunya té previst dedicar els propers mesos a aquesta tasca i després adoptarà una posició. És probable que hi hagi opinions diferents donat el nostre caràcter plural i democràtic i la decisió la prendrem nosaltres sense deixar-nos pressionar, perquè en això també està en joc l'autonomia sindical. Entra dins de les hipòtesis que la nostra decisió sintonitzi amb la dels companys espanyols de CCOO i UGT i amb la dels europeus de la CES. No seria gens estrany si tenim present que compartim un mateix projecte sindical. De moment, el Comitè de Direcció de la CES, presidit per Cándido

Méndez, secretari general de la UGT, ja ha emès la seva opinió favorable a la globalitat i alhora crítica per les insuficiències.

Catalunya ha de tenir present el tractament que la UE fa del català, però aquest de cap manera pot ser l'únic element a tenir present en el debat. El gran problema de la construcció europea és que molts polítics utilitzen Europa com a camp de batalla de les seves estratègies estatals, encara que sigui a costa d'endarrerir el procés. Seria una pena que Catalunya fes ara el mateix i el debat de la tardor només fos un peó de la batalla per veure qui guanya més espai polític.

Penso, després d'haver analitzat en detall el text, que la Constitució Europea conté elements més complexos que els que fins ara han aparegut. La proposta que ens fa la Conferència intergovernamental millora significativament els Tractats que ara estan vigents a la UE. Per primera vegada s'estableixen de manera explícita uns principis i valors que configuren el model social europeu, es defineix Europa com una economia social de mercat i la Carta de Drets fonamentals, entre ells els socials i sindicals, cosa per la qual ens hem mobilitzat en els darrers anys el sindicalisme europeu s'incorpora a la Constitució. Especialment important és per als treballadors dels països de l'ampliació.

És cert que altres aspectes no són tan favorables, per exemple quan es mantenen articles dels actuals Tractats que aposten per polítiques econòmiques febles. I és cert que no s'avança suficientment en la coordinació de les polítiques econòmiques i fiscals i es manté el criteri de la unanimitat per masses decisions. Però alhora, tinc el ferm convenciment que la Constitució Europea suposa un pas endavant – encara que parcial– en relació amb la situació actual dels Tractats. I en cap cas està per darrera de l'actual consciència europea dels

estats i els seus governs i no impedirà que s'avanci si entre tots som capaços de mobilitzar la ciutadania europea. Caldria recordar que en menys de vint anys hem passat d'un pur espai econòmic de lliure comerç als inicis de la construcció d'un projecte polític i social que avui la resta del món veu com l'únic referent alternatiu a una globalització sense regles ni drets.

Ja tindrem oportunitat d'entrar més en farina, però suggereixo que el debat no pot fer-se en termes maniqueus. I aprofito les pàgines del Diari de Girona per oferir un pacte Coscubiela-Puigcercós que podria ampliar-se a les forces polítiques, organitzacions socials i mitjans de comunicació catalans. Em comprometo a no acusar d'antieuropeistes els que propugnin el no en el referèndum –perquè de ben segur la majoria no ho són– a canvi que els que defensin el sí no siguin acusats de mals catalans. Dit i fet?

* Secretari general de CCOO de Catalunya